

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613949408/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

hun, »og hvis du blot rører mig med en eneste Finger, da skal Spidsen af denne Naal sidde dig i Hiertet.« — »Det er en vild Satan,« sagde Zeltner, i det han studsende traadte tilbage. — »Bliv borte fra mine Veie!« vedblev Leontine, »eller min Haand skal fælde dig, som den fældede hiin hæslige Bavian, der havde et Par Øine, som lignede dine.«

Major Zeltner blev et Øieblik staaende, endelig gik han langsomt tilbage i Busken igien, medens Leontine stirrede efter ham, med den blinkende Piil i sin Haand, til han var forsvunden, derpaa vendte hun sig om, og ilede ligesaa hurtig, som den hvide Daa tilforn, ind i Skoven paa den modsatte Side.

Efter nogle Øieblikke standsede igien Zeltner, ligesom for at overtænke, hvad han skulde foretage sig. — »Nu, saa vilde jeg ønske,« udbrød han endelig, og holdt derpaa inde. — »Hvad?« spurgte Casimir. — »Ligegodt,« svarede Zeltner, »med Ønsker kommer man dog ingen Vel. Veed du ellers, om denne Frøken Leontine er saa tilbageholden mod alle Andre, som mod os?« — »Hun elsker intet Menneske undtagen« — »Hvem?« afbrød Zeltner ham heftig. — »Undtagen Alexandra og maaskee sin Broder,« svarede Casimir. — »Alexandra? Det er godt.« — »Hvad har du i Sinde?« — »At gaae hjem.« — »Men hvad er din Tanke med Leontine?« — »Min Tanke med Leontine? Nu naar Tanken er vorden Kiød og Blod, skal du faae den at vide.« Dermed gik de langsomt tilbage igien.

»Hun saae virkelig ud, som om hun vilde stikke mig ihjel, hvis jeg rørte hende,« sagde Zeltner noget efter. »Det havde hun upaatvivlelig ogsaa gjort,« svarede Casimir. — »Hvad meente hun med den Bavian, hun omtalte?« — »Ak, det var min stakkels Abe, den rød næsede Jocko,« svarede Casimir. — »En meget ærefuld Sammenligning altsaa,« gienmæ-